

med hensyn til alle ejendomme med grundbeløb under 56.000 kr. skulle være adgang til at få foretaget notering som familieejendom.

Da en sådan almindelig adgang til notering kunne give anledning til foretagelse af notering i tilfælde, hvor ejeren ingen åbenbar interesse har heri, og derved kunne give anledning til unødigt administration, er det anset for påkrævet at foreslå adgangen til foretagelse af notering begrænset til ejere, som ejer mere end 2 landbrugsejendomme. Da der imidlertid vil kunne forekomme tilfælde, hvor også ejere af en enkelt eller enkelte ejendomme har en påviselig interesse i at få foretaget notering af en ejendom som familieejendom — således ønsket om inden for slægten at bevare en ejendom, der i længere tid har været i slægtens eje — er der givet landbrugsministeren mulighed for at tillade notering også i sådanne tilfælde. For at ejendom skal kunne anses at have været i slægtens besiddelse i længere tid, må ejendommen i almindelighed have været i slægtens eje i mindst 15-20 år forud for lovens ikrafttræden.

I overensstemmelse med den af landbokommissionen vedtagne indstilling har man for at forebygge, at der foretages større opkøb af landbrugsejendomme i tiden indtil lovens ikrafttræden med henblik på opnåelse af en sådan undtagelsesvirkning dog anset det for påkrævet at foreslå denne adgang begrænset, således at sådan notering kun skal kunne foretages med hensyn til ejendomme, der var i slægtens eje senest den 31. december 1964. Som en yderligere begrundelse til at foreslå denne skæringsdato kan anføres, at vurderingslovens bestemmelser om grundbeløb er ophævet med virkning fra udgangen af året 1964, hvorved den hidtidige lovgivnings afgørende kriterium på dette område er bortfaldet.

I stk. 4 er fastsat under hvilke nærmere omstændigheder, der skal ske slettelse af en i henhold til stk. 3 foretaget notering.

Det er hensigten, at der skal fastsættes nærmere regler angående de betingelser, der skal opfyldes for at notering af en landbrugsejendom som familieejendom skal kunne foretages samt nærmere regler om den dokumentation, der i forbindelse hermed skal forevises tinglysningsdommeren.

Til § 18.

Forslaget svarer til den nugældende landbrugslovs § 3.

Til § 19.

Ifølge forslaget § 19 kan landbrugsministeren give tilladelse til, at personer erhverver adkomst på

landbrugsejendomme udover de i § 16 fastsatte rammer. Tilladelse vil efter forslaget i almindelighed kunne påregnes meddelt i tilfælde, hvor den erhvervede ejendom skønnes at kunne sammenlægges med en erhververen i forvejen tilhørende ejendom i overensstemmelse med bestemmelserne i forslaget § 13. Det er dog herved forudsat, at erhververen ikke i forvejen har betydelige jordbesiddelser.

Efter forslaget vil tilladelse ligeledes i almindelighed kunne påregnes meddelt, når erhvervelsen sker med henblik på ikke-jordbrugsmæssig anvendelse, således f. eks. til byggeformål, til industriel anvendelse eller til udnyttelse af særlige forekomster i jorden, og den tilsigtede anvendelse sker som led i en ordnet udvikling og ikke går ud over, hvad der må anses at være en forsvarlig anvendelse af landbrugsjorden på det pågældende sted. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslaget § 4.

Endelig indeholder forslaget § 19 i stk. 1, nr. 3, hjemmel for landbrugsministeren til at tillade erhvervelse af landbrugsejendomme udover den i forslaget § 16 fastsatte ramme, når der foreligger særlige forhold. Omstændighederne vil i særlig grad tale for meddelelse af dispensation i tilfælde, hvor erhververen i forvejen kun har 2 mindre ejendomme, og den erhvervede ejendom skønnes med fordel at ville kunne drives sammen med disse ejendomme, men hvor sammenlægning af ejendommene enten ikke er hensigtsmæssig eller ikke for tiden kan ske, f. eks. på grund af panteforholdene eller andet, eller hvor der er tale om ejendomme, der i længere tid har været i slægtens besiddelse, eller hvor ejendommen ønskes erhvervet med henblik på senere overdragelse til et barn, der er under landbrugsuddannelse. Som eksempler på andre omstændigheder, der vil kunne tages i betragtning, kan anføres at erhververen har en særlig personlig tilknytning til den pågældende ejendom, eller at der indgår et betydeligt gavemoment i overdragelsen.

Ved udøvelsen af den landbrugsministeren tillagte dispensationsbeføjelse vil der i øvrigt blive lagt vægt på, om der er tale om jorderhvervelser, der tjener til fremme af en mere hensigtsmæssig jordfordeling eller bedre arronderingsforhold.

Ved afgørelsen af, om tilladelse bør gives, skal der ifølge forslaget § 19, stk. 2, — bortset fra de under forslaget § 19, stk. 1, nr. 1 og 2, angivne tilfælde — tages hensyn til, om der på stedet er aktuelt behov for tillægsjord til mindre landbrugsejendomme, idet tilladelsen i så fald kan betinges af, at tillægsjordproblemet løses. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 13, stk. 5.